

Служба „Преса и
информация“

Съд на Европейския съюз
ПРЕССЪОБЩЕНИЕ № 47/22
Люксембург, 17 март 2022 г.

Заклучение на генералния адвокат по дело C-159/20
Комисия/Дания

Генералният адвокат Šarpetá: като не е спряла използването от датски производители на регистрираното наименование „Feta“ за сирене, предназначено за износ в трети държави, Дания не е изпълнила задълженията си по правото на Съюза

Дания обаче не е нарушила задължението за лоялно сътрудничество — нарушение, което Комисията също изтъква

Наименованието „Feta“ е регистрирано като защитено наименование за произход (ЗНП) през 2002 г.¹. От този момент наименованието „Feta“ може да се използва само за сирене, което е с произход от посочения географски район в Гърция и отговаря на съответната продуктова спецификация.

В това производство за установяване на неизпълнение на задължения Комисията, подкрепена от Гърция и Кипър, твърди, че Дания не е изпълнила задълженията си по Регламент № 1151/2012², като не е предотвратила или спряла използването на наименованието „Feta“ за сирене, произвеждано в Дания, но предназначено за износ в трети държави.

Дания обаче твърди, че Регламент № 1151/2012 се прилага само за продукти, продавани в Съюза, и не обхваща износа за трети държави. Следователно тя не отрича, че не предотвратява и не спира производителите на нейна територия да използват наименованието „Feta“, ако техните продукти са предназначени за износ в трети държави, с които Съюзът все още не е сключил международно споразумение, гарантиращо закрилата на това наименование.

В представеното на днешна дата заключение генералният адвокат Tamara Šarpetá приема, че такъв износ за трети държави попада в обхвата на Регламент № 1151/2012. Тя посочва няколко причини, като отговаря на доводите на страните.

Първо, генералният адвокат признава, че от гледна точка на Дания такова тълкуване може да води до пречка за търговията. При все това забраната за износ в трети държави на сирене с наименованието „Feta“, произведено на територията на Дания, може да бъде обоснована със съображения, основани на защитата на правата върху интелектуална собственост.

Второ, генералният адвокат смята, че тълкуването от гледна точка на интелектуалната собственост, защитавано от Комисията и встъпилите страни, обяснява адекватно законодателните намерения, залегнали в Регламент № 1151/2012. Целта на ЗНП като права върху интелектуална собственост е да се даде възможност за лоялна конкуренция на

¹ Регламент (ЕО) № 1829/2002 на Комисията от 14 октомври 2002 година за изменение на приложението към Регламент (ЕО) № 1107/96 относно означението „Feta“ (ОВ L 277, 2002 г., стр. 10; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 44, стр. 214).

² Регламент (ЕС) № 1151/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 21 ноември 2012 година относно схемите за качество на селскостопанските продукти и храни (ОВ L 343, 2012 г., стр. 1).

производителите на продукти със ЗНП в замяна на техните усилия да поддържат и гарантират високото качество на продуктите си. Това дава възможност за оцеляване на традиционните стопански дейности и гарантира разнообразието на продуктите на пазара. **Макар свободната търговия несъмнено да е една от ценностите, които се зачитат от правния ред на Съюза, предложеното тълкуване отчита и други интереси освен икономическите, които също са част от възприятията на гражданите на Съюза за това какво е добро качество на живот.**

Генералният адвокат добавя, че правно основание за приемането на Регламент № 1151/2012 са две разпоредби — член 43, параграф 2 ДФЕС (относно общата селскостопанска политика) и член 118 ДФЕС (относно европейските права на интелектуална собственост). Това показва, че основната идея, залегнала в този регламент, е подобряването на положението на селскостопанските производители в Съюза чрез предоставяне на закрила като интелектуална собственост на продукти, включващи традиционни начини на производство.

Освен това са налице редица действия на Съюза както във вътрешен, така и в международен план, които формират надеждна и последователна политика на Съюза, насочена към възможно най-високото равнище на закрила на продуктите на Съюза, чието качество може да бъде разпознато чрез връзката им с определен географски район.

Следователно, когато се разглежда в рамките на цялостната политика на Съюза, насочена към закрила на ЗНП, тълкуването на Регламент № 1151/2012 в смисъл, че забранява износа на продукти, които неправомерно използват регистрирани наименования, дори за трети държави, в които такава закрила (все още) не се предоставя, изглежда е тълкуването, което най-добре отразява волята на законодателя на Съюза.

Ето защо генералният адвокат предлага на Съда да обяви, че Дания не е изпълнила задълженията си по Регламент № 1151/2012, като не е предотвратила или спряла използването на наименованието „Feta“ върху сирене, произведено в Дания, но предназначено за износ в трети държави.

По второто твърдение на Комисията за нарушение генералният адвокат Šarpetá смята, че Дания не е нарушила задължението си за лоялно сътрудничество — както е предвидено в член 4, параграф 3 ДЕС — нито самостоятелно, нито във връзка с разпоредбите на Регламент № 1151/2012.

По-конкретно, тя подчертава, че **обстоятелството, че дадена държава членка разбира правото на Съюза по различен от Комисията начин, само по себе си не съставлява нарушение на принципа на лоялно сътрудничество** от страна на тази държава членка. Системите, основаващи се на принципа на правовата държава, разрешават споровете относно тълкуването, като предоставят на съдилищата правомощието да определят значението на правните норми. Значението на правните норми в либералните демокрации трябва да може да се оспорва, а страната, чието разбиране не е възприето от съда, не може да бъде считана за нелоялна към правната система само защото „греша“. Различно би било, ако след като Съдът тълкува правото, определена държава членка продължи да го прилага в противоречие с даденото тълкуване.

ЗАБЕЛЕЖКА: Заключение на генералния адвокат не обвързва Съда. Задачата на генералните адвокати е да предложат на Съда, при пълна независимост, правно разрешение на делото, което им е поверено. Съдиите от Съда пристъпват към разисквания по делото. Съдебното решение ще бъде постановено на по-късна дата.

ЗАБЕЛЕЖКА: Искът за установяване на неизпълнение на задължения, насочен срещу държава членка, която не е изпълнила задълженията си, произтичащи от правото на Съюза, може да бъде предявен от Комисията или от друга държава членка. Ако Съдът установи неизпълнението, съответната държава членка трябва да се съобрази с решението във възможно най-кратък срок. Когато Комисията прецени, че държавата членка не се е съобщила със съдебното решение, тя

може да предяви нов иск, като поиска налагане на имуществени санкции. В случай обаче, че Комисията не е уведомена за мерките по транспониране на дадена директива, по нейно предложение от Съда могат да бъдат наложени санкции на етапа на първото съдебно решение.

Неофициален документ, предназначен за медиите, който не обвързва Съда

[Пълният текст](#) на заключението е публикуван на уебсайта CURIA в деня на обявяването

За допълнителна информация се свържете с Илияна Пальова ☎ (+352) 4303 4293